

CÁC PHỤ-NỮ

Các Bà thường vẫn ước ao làm sao cho con được sức khỏe mạnh dạn, không đau ốm khi nào, được việc gì không khó, là vì trẻ bé được chừng 8 tháng sắp lên, thì các Bà cứ mua thử bột sữa là FARINE PHOSPHATÉE LAROUSSE mà cho nó ăn, rồi tự-nhiên nó mạnh giỏi và mập-mạp khỏi lo nó đau răng, đau phổi hay đau ruột. Từ đó cứ lớn lên mãi.

Thứ bột LA FARINE LAROUSSE ở các nhà bán-bột sữa đều có bán.

ĐẠI-LÝ Ở ĐÔNG-PHÁP
Pharmacie Principale
L. SOLIRÈNE
SAIGON

Nguyễn-văn-Thiệt
QUAN-LÝ

PHÁP-VIỆT KHÁCH-LÀU
Số 100, rue Catinat à H. Saigon
Giá rẻ hơn các nơi

LA
REINE DES MONTRES
DES FABRIQUES
PÉTOLAT FRÈRES & ANGUENOT de Besançon
Les plus hautes Récompenses aux Expositions

GIÁ:
Hộp 10 chiếc đồng hồ vàng Hoa-kỳ 8 00
tỉa. 10 00
Túi 10 chiếc đồng hồ vàng 10 00
tỉa. 10 00
Hộp 10 chiếc đồng hồ vàng 10 00
tỉa. 10 00

Hãng MAGASIN UNIVERSEL.
Nhà R. CHOMIRNÉ,
Place du Théâtre

Quyền tiền giúp đần BỊ THUY-TẠI BIẾN-HOÀ

Đời thì nầy, Đền-quần mà mực nầy
đề đàng bán-dành những vị hảo-tâm,
vì nghĩa đồng-bào giúp đần-linh bị
lụt ở Biến-hoà, là do theo số kiếp-là
ở đầu của trên Chanh-phủ phiến-hồ.

Còn như từ mấy hôm đầu rồi đó,
đây một là vì Đền-quần được nghe tiếng
ngoại, hai là nhờ có tin ở Biến-hoà
gửi đến; nên Đền-quần vì cảm-linh
quạt-hào-lâm, nên đành lên để làm
giơng tôi đức lòng đồng-bang ta bất-
chước; chứ không phải nhập vào
bán-dành như trước đây được. Vì ta
không có đầu của Chanh-phủ nhàn-
phé.

L. T. T. V.

CÔNG VẤN

Chiếu theo lời mời hôm 6 Octobre 1925
của quan Phó-sái Nam-kỳ:

- M. Huỳnh-ngọc-Du, giáo-làng ở xã Lạc-phước, được bổ làm giáo-học tại xã Lạc-phước.
- M. Bùi-văn-Lợi, có bằng sơ-học rồi nghiệp, được bổ làm giáo-học tại xã Lạc-phước.
- M. Lê-văn-Phước, giáo-học tại xã Lạc-phước.
- M. Phạm-văn-Tri, có bằng ban-khánh-chung học rồi nghiệp, được bổ làm giáo-học tại xã Lạc-phước.
- M. Lê-văn-Vinh, có bằng thành-chung học rồi nghiệp, được bổ làm giáo-học tại xã Lạc-phước.
- M. Lê-văn-Trí và Trần-văn-Thân, giáo-học tại xã Lạc-phước.
- M. Nguyễn-phước-Quang và Lê-văn-Tân, có bằng thành-chung học rồi nghiệp, được bổ làm giáo-học tại xã Lạc-phước.
- M. Nguyễn-văn-Châu, giáo-làng ở xã Lạc-phước, có bằng sơ-học rồi nghiệp, được bổ làm giáo-học tại xã Lạc-phước.
- M. Nguyễn-văn-Thời, có bằng sơ-học rồi nghiệp, được bổ làm giáo-học tại xã Lạc-phước.
- M. Nguyễn-văn-Tuấn, giáo-sư hạng ba, dạy tại trường Chasseloup-Laubat, được nghỉ một năm kể từ 14 Septembre 1925.

MỚI XUẤT BẢN

Sách:
Mục Annam (Abrégé de Gram-
maire Annamite) par P. K. 1 00
Từ tho (tome I) par P. K. 1 00

Tiểu thuyết:
Chuyện lạ thường (trình bản
tiểu thuyết) par Trương-
quang-Tên 0 35
Cũng vì tình (tiểu thuyết) par
địch giả tên L. H. 0 35
Bản lại nhà in Union, 157 Rue
Catinat Saigon.

SÁCH

Sách: **MINH-TÂM ĐỪNG-GIÀM**
cuốn thứ nhì par Pétrus Trương-
văn-Kỳ đã xuất bản rồi.
Vội quá vội mua mua xem thì
xin gửi thư cho Nguyễn-văn-Côn,
Imprimerie de l'Union rue Catinat 157
Saigon.
Giá bán 1 00
Phụ thêm thuế g. 0 05

Lời rao cần tìm

Hàng: ĐAI-ICH - ở CHOLON, Đại-lý
thập cử xứ Nam-kỳ cho xe máy hiệu
MALBROUG và các sản phẩm
của hãng **SUCCESS** kính đề nghị các
ông khách hàng hay: Nhà ở vị hàng mới
nên soạn một công thư gửi cho M. L.
hơn hai trước năm để đơn qua các
223-228 đường Martini.
Nhờ dịp này, hàng ĐAI-ICH có bán
nhiều đồ rất có lợi và có hàng bán
nhiều hơn trước đây. Vì vậy, các ông
đầu tiên mua trước, làm cho họ biết
tặng và bán lại.
Cuộc đua tranh giải nhất Nam-kỳ 1
100 km, xe máy **MALBROUG** và
vật bằng xe **HILL** đang ăn tạp
và hàng mới.
Lành rồi cách làm hóa giá ngân cho
hợp m.

NHỊ-THIÊN-ĐƯƠNG

PHARMACIE ASIATIQUE
21, Rue de Catinat - 1 CHOLON
NHỊ-THIÊN-ĐƯƠNG BỒ-PHÉ CHÍ-KHAI-HUỒN
Phải có người ta là 1 người chỉ tôi trong
những, bởi có năm-phu Hồn-đều đang
bước **CHÍ-KHAI-HUỒN** này được đi.
Cách dùng: Mỗi ngày uống một, trái,
chưa, uống ba lần. Mỗi lần uống 14 nước,
đón ba 27Thai mỗi lần uống 7 nước, con
trẻ mới tuổi 14 nước, hai tuổi uống 8
nước, ba tuổi uống 3 nước, mỗi lần lại
lễ 1 tuần thì uống thêm 1 nước cho đến
14 tuổi thì uống 14 nước, theo người
lớn, uống với nước trà.
Giá một tạ là..... 0 10

TENTEZ LA FORTUNE
ouvrez lui votre porte.
CHI XUẤT RA 15 QUAN MÀ TRÚNG ĐƯỢC
500.000 quan
HÃY MUA
Mỗi cổ phần PANAMA là 10\$
Trở trước 15 quan, rồi cứ đó trong 16 tháng trả tổng 30 quan, chiểu theo luật định
ngày 12 Mars 1900, báo biết chắc chắn cho những vị mua.
* Khi trả tiền gì đầu thì qui vị sẽ tiếp được một số. Qui vị sẽ được dự vào các kỳ xổ số cho
đến khi số của qui vị trúng một thời, mỗi một số sẽ về **Đông PANAMA**, đầu phải trúng một lot trị
500.000 quan, hoặc phải hơn lại 400 quan.

CÔNG NHƯ CHO VAY NHƯNG VỪA ĐANG CHẮC LẠI VỪA ĐANG LỢI
Có đến **200.000.000** quan cho trúng
SE GỢI CHO KHÔNG QUI VỊ GIẤY ĐỒ SỞ ĐÀ XÒ RA - MỖI NĂM XỔ BÓN KỶ
Ngày 15 Février, 15 Août, 15 Mai và 15 Novembre
MUỐN DỰ VÀO CUỘC XỔ SỐ, HÃY GỬI 15 QUAN TIỀN TÂY CHO
BARQUE NOUVELLE, 8, Rue Papère, 8, MARSEILLE (France)

Giờ tìm bạn kẻ. Bề lạng nắng chang chang;
Cuộc vui chơi nơi bãi biển. Thoan bướm lướt ngoài khơi
NGƯ-TÀM KÈ BÀI HẠT
Đường ấy thì **BIẾT BAO CẢNH LỊCH TRẠI QUÀ**, há chẳng
nên mượn máy « **KODAK** » chụp làm dấu tích!
Hãy đến lựa mua máy chụp hình hiện « **KODAK** » nơi chỗ làm Đại-lý.
PHARMACIE PRINCIPALE
ở ngang nhà hát Tây, Saigon

Bản-hiệu rất vui lòng đem đủ các kiểu ra cho chư-tôn chọn lựa

Feuilleton n° 6

NĂNG NGHĨA PHẢI CÀM

Cho hay cha năm-mười, mẹ bốn
mười, anh với người hướng-thạo đến
lâm-chưa, nước, thì cũng chưa phải
đáng lo phần rằng bông huyện đã
xé, hay mới lên xuống tây-đại, thì mặc
dầu, nhưng mà cuộc nặng như ân
hân thì nào; nói câu mà nghe: Tuy
nay thấy còn đang ngồi tại thế, chứ
ngày nay mới đi xây lương ngàn
mặt mà đi học trường Diêm-đà.

cũng khó nói hay! Ôi! Đò Tháo-hồ,
củo-vở-thường! Mặc kệ bông năm đũa
có hàng gì là giá trị!
Thăm nghĩ đến đây, Ngoc-Sương
lại càng bồi hồi tiếc đi, ruột thắt đi;
con, bên ngoài mặt trông lên, nhìn
mặt mới bởi đường muốn để lộ-hành-
hỏi.
Trần-Thị - Ôi này, Sương! chỉ
mà con ngó mẹ con lại buồn; hay là
con muốn ở đâu thì đi đi chứ?
Ngoc-Sương - Mẹ ơi, thật con
trông thấy mẹ-cha con lấy làm lo
buồn chớ gì, vì nhìn lại cha thì
giao, mẹ thì yếu; biết đâu giờ sớm
mua chi. Như vậy, gặp giữa lúc
đồng thiên đay, nhìn lại mới thấy rõ
sức lực của mẹ-cha đã suy-giảm lắm.
Trần-Thị - Ôi, thì con người ta
hễ lớn rồi già; già rồi phải chết, chứ
con hơi trẻ nào lo. Đợi người có ai
mà lo đi sống-hoại đặng hay sao con?

Ngoc-Sương - Bើ vậy đó anh!
nhưng mà đời sống bây giờ có cái
nổi nhảm sao đũa đến nào cho bằng
con từ biệt sanh lý; nhất là đối với
tinh-mẫu thì lại càng đó mà. Dĩ
vậy, mà con lại còn buồn lo một nỗi
nữa, muốn nói mà không hay mà
có nhảm lời.
Trần-Thị - Thì con cứ nói đi mà
nghe.
Ngoc-Sương - Số 14 con còn nhớ
ngày con đi học tại trường, con có
bạn với một chi tên là Ngô-thị-
Mỹ Nhiêu khi cùng nhau đũa-đũa,
trong con rồi-rảnh việc học-hành, thì
con thường nghe chi hay thau-thò
rằng: Tức vì là-hành của chi chi với
con chi chi không chịu chụp hình
chụp ảnh đi để lại, để cho đến ngày
chúng may sống vãng một giờ,
muốn trông thấy chon-tung cũng
không biết làm sao; có họa là chi

thấy chúng trong giấc chiêm-bao. Vì
một lời thà tiếc ấy, khiến lòng con
càng bồi ngấm người; như phải chơ
cố thì số của chi danh rồi; chỉ còn
lời nói mà; nếu một mai có nhảm nói
đi rồi, thì cũng chẳng khỏi như lời
trên kia con đã nói. Suối vãng một
giấc, danh cam vãng đặng khải
hạnh; có mong thấy chúng thì cũng
họa chớ trong giấc chiêm-bao đó thôi.
Cứ nên con muốn sao cho mẹ rằng
vui lòng, con nào rằng cũng nên
sớm đi chụp vài tấm hình, để danh
chi như một tấm hình của cha con
trẻ đó.
Ngoc-Sương nghĩ về nói đến đây,
bà Trần-thị-Thu đi ra dánh s-phái,
đang lòng rung-lập-cáp mà cũng rằng
nói: « Hay! Mẹ nghe người ta nói
bè ai không hay đi chụp hình chụp
ảnh gì, chúng chụp thì hề làm sao
đó, có không con? »

Ngoc-Sương - Thưa có sao đâu
mà! Thiết mẹ có-tính hay nghĩ-sợ
quá! Hết già rồi thì chụp hình để danh
lại làm dấu tích cho con cháu về sau
chứ có chi đâu mà sợ.
Nguyễn-Tân - Ôi, mẹ của con năm
tối thì cũng có cái chi nghĩ-sợ đó mà
không bao giờ thấy đẽ được đi đâu.
Mà hễ đi có phải nung giấc cam sự
chức, thì đó rằng lại ông bà, hay là
ngụ lại làm xin; không thì cũng nói
lại đi nhàn-ngày xử. Thiết cha không
biết bao giờ cho mẹ của con nó đi
cải tinh-tin-tương đi-dòta.
Trần-Thị - Thì; có đi thì đi!
Khô quá! Mẹ chẳng rõ sao mà đi
trông có hồ ra chạt chi thì cha của
con chẳng rầy ra mẹ mãi! Nhưng
thì thì nói vậy chứ đẽ tưởng-thức
con nào rả-rời đi đẽ, nghĩ
không con?
Ngoc-Sương về nghe mẹ hỏi

nhằm lời thì nổi mừng thật là chẳng
biết chi cha; sắc mặt đang à dốt
thăm sâu, bằng đến ra mắt bán-bon
bôn-hở. Bởi nên từ đó đến nay, cứ
lâu lâu chi nhắc; mà nhắc đến thì bà
ừ; nhưng đi lại rồi cũng thành ra
lâm-triệt. Nghe chi, con chỉ mà làm
khâm-lâm cho có bằng. Con thì lo sợ
mẹ một ngày một yếu, cuộc mua mai
nặng mới không chừng; con mẹ thì
lại vì sự mới, không thấy được
đường xa-xuối-mà không con đời gì.
(Hết tiếp)

